

Dumitru Cauc, *Monografia Comunei Negomir*, vol. I – *Oamenii și mediul, societate și economie* (p. 1-374), vol. II – *Viața spirituală a localității* (p. 377-386), publicată sub patronajul Institutului de Cercetări Socio-Umane „C. S. Nicolăescu-Ploșor” al Academiei Române și al Ligii Culturale „Fiii Gorjului”, Ed. Universitaria, Craiova, 2016.

Prezenta lucrare pare să îndeplinească una dintre dorințele lui Al. Odobescu, ce voia ca fiecare comună din România să aibă o monografie complexă a ei. De data aceasta, autorul scrierii de față este unul dintre profesorii de istorie din localitate, Dumitru Cauc, absolvent al Facultății de Istorie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj, doctor în istorie sub conducerea acad. Camil Mureșan. Pentru alcătuirea celor două masive volume de față s-a pronit de la monografiile mai vechi, datorate învățătorilor Constantin Alexianu (1903), Ioan Blaja, Constantin Grivei (1940), Ecaterina Răceanu (1967), Toma Constantin (1978), Dumitru Bănete (1997). Ele au fost restructurate în spiritul cercetării moderne și li s-a adăugat un imens material cules din arhive, ori furnizat de istoria orală.

Astfel s-a putut contura dinamica unei localități gorjene, cu o vechime de peste cinci secole.

Însemnat este că alături de documentele găsit în arhivele de stat au fost utilizate și actele păstrate în arhivele școlilor rurale. Au fost puse în circulație cataloage din prima parte de existență a școlilor din comună, prima școală din Negomir deschizându-și cursurile încă din 6 decembrie 1838. Este foarte importantă această relevare a vechimii învățământului rural din Țara Românească.

Monografia, împărțită în 6 secțiuni, este alcătuită cu multă minuție, în lumina unor cercetări care, pentru autorul de astăzi, au durat trei decenii. Aceasta i-a permis să prezintă amănunțit toate evenimentele importante din existența comunei, desfășurate pe plan local sau cu implicare națională, precum și viața unor personalități legate de aceste locuri, cum a fost conducătorul de partizani din primul război mondial, sublocotenentul Victor Popescu, fiind prezentate inedite elemente care pun în lumină conduita militarilor și civililor aflați în zona ocupată de Puterile Centrale.

Textul este susținut de un bogat material documentar și ilustrativ, care sprijină cuvântul scris, în unele cazuri grăind în mod foarte relevant și convingător.

În final, monografia are un util indice cu nume de persoane și locuri și o bogată bibliografie.

Un adaus extrem de util este reprezentat de o anexă a monografiei – înregistrările audio ale mărturiilor orale a numeroși locuitori ai comunei, ceea ce reprezintă un material extrem de interesant.

Închei recomandând monografia drept model de elaborare al unui studiu complex și cuprinzător asupra unei localități – rurală, cum este în cazul de față – fiind, totodată un instrument de lucru foarte util.

Aici este un exemplu al urmării modelului propus de profesorul Dimitrie Gusti și Apostol D. Culea – director al Fundației Regale Regele Mihai. Nu pot uita să semnez că această monografie se încheie cu o postfață semnată de domnul profesor universitar craiovean Dinică Ciobotea.

Radu Ștefan Vergatti